

GÓSI VALI

Búcsú

Széthullt érzés a part menti fövényen.
Aranyhomokba fúló lábnyomok.
Szőnyegre hullt a cigarettád hamva.
Magamért zokogok.

Ragyogás

Mint jegenyesoron a napmeleg,
minden tavasz új reményt teremt.
Árad a fény a fáradt arcokon,
és lebegünk a valóság felett.

Míg ringatóznak ősi dallamok,
a színek, fények pompája ragyog.
Ha átölel a csönd, a lelkeken,
már új világra nyílnak ablakok.

Fenséges májusom

valami ismerős édes illattal
bódított el az álom
anyám arca villant egy dúsvirágú
hamvas orgonaágon
és eljöttek sorra mind
mosolyuk átragyogott a félhomályon
és fölsejlett a legpompásabb május
a ház a kert a hajnal-szerenád
a zöld fodrú fenséges fákon
beszökő törékeny sugáron
földerült apám szép mosolya is
ébredésig fényében fürödtem